

Kako najbolje iskoristiti posljednje trenutke ramazana (Medina)

Hatib: dr. Abdulmuhsin ibn Muhammed el-Kasim

26. ramazan 1440. po Hidžri / 31. maj 2019.

Hvala Allahu, Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo, i Njemu se utječemo od zla naših duša i naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti.

Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, neka su na njega Allahova milost, blagoslov i mir, i na njegovu porodicu i ashabe.

Bojte se Allaha, budite svjesni Njegove sveprisutnosti i nadzora, u tajnosti i javnosti.

O muslimani, u mjesecu ramazanu živjeli smo blagoslovljeno vrijeme, čiji su dani bili post, a noći bdijenje u namazu, i u kojem su mesdžidi bili ispunjeni pokornošću i učenjem Kur’ana, i čije smo trenutke provodili između zikra – spominjanja Allaha, dove, požrtvovanosti i darivanja, skrušenih srca i predanih tijela, i u kojem su vjernici osjetili svu ljepotu i slast imana.

Ramazanski dani su na izmaku, i upućen je onaj ko iskoristi njegove zadnje trenutke, jer se djela vrednuju prema završecima i krajnjem ishodu. Ko je u mjesecu ramazanu bio pokoran i predan Allahu, i činio propisana djela, neka upotpuni svoju građevinu, neka zahvaljuje Allahu na blagodatima i neka ne bude poput “one koja bi svoju pređu rasplela kada bi je bila već čvrsto oprela”.

Čuvanje dobrog djela teže je od njegovog činjenja i zato je jedna od dova pobožnih ljudi bila: “Allahu moj, molimo Te da nam podariš dobro djelo i da brižno čuvamo svoju iskrenost u njemu.”

Ko je bio nemanan, neka požuri s iskrenim pokajanjem, jer vrata su još uvijek otvorena. Poslanik, alejhis-selam, rekao je: "Ponižen neka je onaj ko dočeka ramazan, a zatim on prođe i ne bude mu oprošteno." (Ahmed)

Brinite se više za primanje djela kod Allaha nego za njegovo činjenje, jer Allah prima samo od bogobojaznih.

Vjernik je uvijek između dobročinstva i pribojavanja da njegovo djelo neće biti primljeno, i njegovo stanje najslićnije je onome kojeg je Uzvišeni opisao u Kur'anu: "... i oni koji od onoga što im se daje udjeljuju, i čija su srca puna straha zato što će se vratiti svome Gospodaru." (El-Mu'minun, 60)

Aiša, radijallahu anha, rekla je: "Allahov Poslaniče, jesu li to oni koji piju alkohol, i krađu?" "Ne, kćeri Siddikova", reče on, "nego oni koji poste, klanjaju, dijele sadaku, a pribojavaju se da njihova djela neće biti primljena kod Allaha. To su oni koji hitaju da čine dobra djela, i radi njih druge pretiču." (Tirmizi)

Ako je i prošao mjesec ramazan, vrijeme za činjenje dobrih djela neće proći sve do smrti. Uzvišeni kaže: "I sve dok si živ, Gospodaru svome se klanjaj." (El-Hidžr, 99) Malo ali trajno djelo bolje je od velikog djela koje nema kontinuitet. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Najdraža djela Allahu su ona u kojima se ustrajava, makar bila i mala." (Buhari i Muslim)

Kada se učini jedno dobro djelo, jedan od znakova da je primljeno kod Allaha jeste da se odmah počne činiti drugo dobro djelo. Kako je samo lijepo dobro djelo, nakon lošeg, koje će ga obrisati, a još ljepše je dobro djelo poslije dobrog djela. Allahova je dobrota to što je učenje Kur'ana, sadaku, post, umru, dovu, noćni namaz i ostala djela koja se čine u ramazanu i koja je On propisao, učinio stalnim i trajnim, tokom cijele godine i tokom cijelog života.

Širok i neograničen vremenski okvir za činjenje dobrih djela predstavlja užitak, radost i zadovoljstvo za vjernike. Uzvišeni kaže: "Onima koji govore: 'Gospodar naš je

Allah’, pa poslije ostanu pri tome – dolaze meleki: ‘Ne bojte se i ne žalostite se, i radujte se Džennetu koji vam je obećan.’” (Fussilet, 30)

Na kraju ramazana, oni koji su postili i klanjali noćni namaz, teraviju, nadaju se ispunjenju radosne vijesti kojom ih je obradovao Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, u svojim hadisima:

“Ko isposti ramazan, s čvrstom vjerom u Allaha i nadom u Njegovu nagradu, bit će mu oprošteni prošli grijesi. Ko provede Lejletul-kadr u namazu, bit će mu oprošteni prošli grijesi.” (Buhari)

“Ko u ramazanu bude klanjao noćni namaz (teraviju), bit će mu oprošteni prošli grijesi.” (Buhari i Muslim)

“Postać ima dvije radosti: radost iftara i radost prilikom susreta sa svojim Gospodarom.” (Buhari i Muslim)

Život je određeni broj udisaja i tačno određeni čas smrti. Životni vijek koji se mjeri brojem udisaja i izdisaja je kratkotrajan i neznatan. Brz prolazak ramazana podsjeća nas na prolaznost ovodunjalučkog života i svega na njemu. Kao da je već isteklo vrijeme za činjenje djela, i kao da je već prošao dunjaluk. Ako je tako, onda znaj da je svaki čovjek “talac” svojih djela, a spašen će biti samo onaj ko se odazove glasniku svoga Gospodara i bude od dobročinitelja.

O muslimani, Allah, džellešānuhu, propisao je zekatul-fitr, i njegovo izvršenje vezao je za samu završnicu ramazana. Propisao ga je kao iskup i čišćenje za postače, i olakšanje i ispunjenje potrebe siromašnih. Iznos zekatul-fitra je sā – četiri pregršti neke od živežnih namirnica, široke upotrebe, i daje se za sebe i one koji su pod našim skrbništvom.

Najbolje ga je dati neposredno pred bajram-namaz, a dozvoljeno je dan ili dva dana prije. Sa zalaskom sunca, zadnjeg dana ramazana, propisan je tekbir koji traje do bajram-namaza. Uzvišeni kaže: “... da određeni broj dana ispunite, i da Allaha veličate zato što vam je ukazao na Pravi put, i da zahvalni budete.” (El-Bekara, 185)

Ko isposti ramazan i šest dana ševvala nakon njega, kao da je postio cijelu godinu. Uzvišeni kaže: "Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili." (En-Nahl, 97)

O muslimani, u mjesecu ramazanu i u Meki, Allah, džellešānuhu, počastio je ovaj ummet objavljivanjem Kur'ana i poslanstvom najboljeg stvorenja. Izveo ga je iz tmina džahilijeta, neznaboštva, u svjetlo islama. Uzvišeni kaže: "Poslanika, koji vam Allahove ajete jasne kazuje, da bi iz tmina na svjetlo izveo one koji vjeruju i dobra djela čine." (Et-Talak, 11)

Allah, džellešānuhu, učinio je Mesdžidul-haram kiblom muslimana, i odabrao je Poslanikov mesdžid kao mjesto hidžre i boravka Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem.

Počastio je Kraljevinu brigom o Dva časna hrama, i zbog toga njeni vladari, svjesni veličine emaneta koji su ponijeli, čine sve da bi okupili muslimane oko istine, i približili ih jedne drugima. Uputili su poziv svim predvodnicima muslimana, da im se pridruže i da zajedno, u blizini Allahove kuće, očiste svoje duše, vežu svoja srca i nade za Njega, slavljem neka je On, i ispune uslove ujedinjenja i osnaženja muslimana. Neka im Allah podari najbolju nagradu za sve ono što čine u službi islama i muslimana.

Znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

